Om het opvangprobleem op te lossen, wordt tegen eind dit jaar een forensisch zorgcircuit uitgebouwd. "Het doel daarbij is om een deel van de geïnterneerden over te brengen naar inrichtingen in Zelzate, Rekem en Bierbeek. Daardoor moeten ze niet langer meer in de cel verblijven en komt er een oplossing voor de overbevolking, verduidelijkt Vanacker.

Intussentijd zoekt de directie van de gevangenissen en de Gentse directie zelf naar een oplossing. Gent kampt immers in vergelijking met de andere gevangenissen de afgelopen maanden met een duidelijk hoger aantal zelfmoorden. "We gaan met de Gentse directie samen zitten om te kijken wat we kunnen doen. We kunnen zelfmoorden niet uitsluiten, maar we kunnen anderzijds die incidenten niet zomaar laten voorbijgaan. We zullen onderzoeken of het hier gaat om een structureel probleem of niet. Eventueel zorgen we voor bewaking van de groep geïnterneerden", verduidelijkt Vanacker.

Uit: De Morgen, 10 augustus 2001

Lees meer over zelfmoord in de gevangenis in dit nummer.
De toestand van de geïnterneerden o.m. in de Gentse gevangenis werd aangeklaagd door Henri Heimans, voorzitter CBM Gent, ondermeer in het recente nummer van Orde van de Dag (zie rubriek Tijdschriften)

Vlaamse regering lanceert actieplan voor reïntegratie gedetineerden

Ex-gedetineerden hebben het vaak moeilijk om na hun vrijlating terug een gewoon leven op te bouwen. De Vlaamse regering heeft daarom een plan klaar dat hun reïntegratie moet bevorderen. Er komt aangepast hulp- en dienstverlening buiten de strafinstellingen maar ook binnen de gevangenismuren worden speciale initiatieven genomen. Het opvallendste is wellicht de gevangeniskrant, een nieuwsbrief die de gevangenen op de hoogte moet houden van alle hulpverleningsactiviteiten binnen de gevangenis, maar ook van het leven buiten de muren.

Dat gedetineerden zelf vragende partij zijn voor een uitgewerkte hulpverlening, bleek uit een behoeftenonderzoek dat het Limburgs Universitair Centrum in opdracht van minister Vogels uitvoerde in een aantal Vlaamse gevangenissen. Daaruit blijkt dat een gevangene overwegend van het mannelijk geslacht en tussen 20 en 40 jaar is en als belangrijkste doel heeft zo vlug mogelijk uit de gevangenis geraken.

De vraag naar een zinvolle vrijetijdsbesteding is groot. Vooral werken is voor gedetineerden belangrijk. Ze willen zo het levensritme van buiten de muren aanhouden. De behoefte aan een gevarieerd en aangepast pakket van dienstverlening is groot. Nu ontbreekt het in gevangenissen vaak aan een concreet aanbod. Opvallend is ook de voorkeur voor een goed uitgebouwde bibliotheek in de gevangenis.

Het opvallendste initiatief is wellicht de gevangeniskrant, een nieuwsbrief voor gedetineerden die drie maal per jaar zal verschijnen. De bedoeling is de gevangenen te informeren over het verloop van het strategisch plan, de aangeboden hulp- en dienstverlening en het leven buiten de gevangenismuren. De gevangeniskrant wordt ter beschikking gesteld van alle gedetineerden, hun familie, het gevangenispersoneel en alle betrokkenen bij de dienst- en hulpverlening. Het eerste nummer is voorzien voor december 2001.

Uit: De Morgen, 13 november 2001

In het volgende nummer van Fatik zal er meer aandacht besteed worden aan het behoeftenonderzoek waarvan sprake (uitgevoerd door het LUC in opdracht van minister Vogels).

Beste,

Met dit schrijven had ik u graag op de hoogte gebracht van een, voor mij althans, droevig voorval dat zondagmorgen (21/10) heeft plaatsgevonden in de gevangenis van Antwerpen, waar ik momenteel vastzit.
Het betreft een zelfmoordgeval. Op zich misschien niet meer zo onrustbarend, jammer genoeg, maar het feit is wel dat deze keer zich iemand van het leven beroofd heeft in de isolatiecel.
Nu moet u weten dat deze mens, naar ik vernomen heb een drugsverslaafde, maar evengoed een mens, pas gevangen gezet was vrijdags (19/10) voor het feit zich voldeed.
Ik moet wel toegeven dat ik de juiste toedracht niet weet. Allicht treft de bewaker van dienst geen schuld en heeft deze persoon het misschien zelf gewild, maar wat mij het meest heeft geraakt is, dat deze persoon al na 1,5 dag beslist had er een einde aan te maken. Dat kan er bij mij echt niet in. Het feit dat deze persoon in de isolatiecel zat, is m.i. een teken op zich dat er iets aan de hand was. Dat er dus veel te laks is omgesprongen met die mens zijn probleem.
Van deze (zinloze?) dood zal je alleszins niets horen of lezen in de media.
Ik vind trouwens ook dat gedetineerden en vooral geïnterneerden veel te snel in de isoleercel worden gestopt.
Ik weet dat jullie al veel langer bezig zijn met dit probleem, maar toch wou ik u van dit voorval op de hoogte brengen.
Kan er echt niet gezorgd worden voor meer medische en psychiatrische opvang in een gevangenis? Het hoge aantal zelfmoordgevallen of pogingen tot baren me echt zorgen!
Het kan me echt niet schelen wat deze mensen mispeuterd hebben, het blijven nog steeds mensen. Met rechten!
Ik weet nu niet of jullie met deze informatie iets gaan doen? Zoals opheldering vragen of zoiets?
Moesten jullie toch vragen stellen of betrokken personen interpelleren, zou het dan mogelijk zijn enige discretie omtrent mijn persoon te bewaren aub?
Ik dank jullie alleszins bij voorbaat om te willen luisteren.
Vanwege een niet-begrijpende, machteloze gevangene.

Een gedetineerde uit Antwerpen.

Reactie van de gevangenisdirectie

Geachte,

Ik verwijs naar uw brief van 25 oktober en zijn bijlage.

Uiteraard kan ik omwille van het recht op privacy niet tot in de details ingaan op dit concrete geval. Ik kan u echter wel het volgende meedelen.
Elke nieuwe gedetineerde wordt de dag van aankomst in de gevangenis Antwerpen door een lid van de medische dienst gezien. Er wordt o.m. geïnformeerd naar mogelijk drugs- of medicatiegebruik, naar mogelijke dringende medische zorgen. Zo ook in dit concreet geval. Betrokkene werd bij ons binnengebracht op 20.10.01 (en niet op 19.10 zoals de brief vermeldt) in de namiddag.
Wanneer het om een drugsverslaafde gaat wordt onmiddellijk met een afkickprogramma gestart. Zo ook in dit concreet geval. Betrokkene ontving zijn medicatie in de vooravond. De ochtend na zijn aankomst eiste deze gedetineerde meer medicatie dan voorzien. De verpleegkundige weigerde dit en stelde betrokkene voor een paar uur te wachten tot de komst van de geneesheer om de medicatie eventueel aan te passen. De man kon dit geduld niet opbrengen en begon het celmeubilair aan diggelen te slaan waarop hij voor eigen veiligheid en die van zijn celgenoten naar de naakte cel werd overgeplaatst, daar werd hij om de 15 minuten gezien. Helaas bleek 15 minuten voldoende om zich van het leven te benemen. Ondanks reanimatiepogingen van de geneesheer en de verpleegkundige (beiden op dat ogenblik aanwezig in de inrichting) kan geen hulp meer baten. Uiteindelijk is betrokkene minder dan 20u in de gevangenis geweest waarvan 2 uur in de isolatiecel.

Tot daar mijn reactie.
Hoogachtend
Roland Mentens
Gevangenisdirecteur.